

2018-11-13

B E S L U T S P R O M E M O R I A

FI Dnr 18-1277

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 408 980 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Ändrade regler om årsredovisning för kreditinstitut och värdepappersbolag

Sammanfattning

Finansinspektionen gör ändringar i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2008:25) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag (redovisningsföreskrifterna). Ändringarna är en följd av nya internationella redovisningsregler för leasingavtal (IFRS 16), som ska tillämpas på räkenskapsår som inleds den 1 januari 2019 eller senare.

Ändringarna träder i kraft den 1 januari 2019. De ska tillämpas på årsbokslut, årsredovisningar och koncernredovisningar som upprättas för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2018, samt på delårsrapporter som upprättas för del av sådant räkenskapsår.

Innehåll

1	Utgångspunkter	3
1.1	Målet med regleringen	3
1.2	Nuvarande och kommande regelverk	3
1.3	Regleringsalternativ	5
1.4	Rättsliga förutsättningar	6
1.5	Ärendets beredning	7
2	Motiv och överväganden	7
2.1	IFRS 16	7
2.2	Ändrade redovisningsregler för rörelseförvärv i vissa fall	8
2.3	Ikraftträdande	10
3	Konsekvenser	10
3.1	Remissinstansernas synpunkter på konsekvensutredningen	10
3.2	Konsekvenser för samhället och konsumenterna	10
3.3	Konsekvenser för företagen	11
3.4	Konsekvenser för Finansinspektionen	12
	<i>Bilaga</i>	14

1 Utgångspunkter

1.1 Målet med regleringen

En tillförlitlig och enhetlig extern redovisning är viktig för Finansinspektionens arbete med att främja väl fungerande marknader, finansiell stabilitet och ett gott konsumentskydd. För att uppnå en hög och enhetlig standard i institutens externa redovisning krävs att Finansinspektionens redovisningsföreskrifter är tydliga och ändamålsenliga.

Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2008:25) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag (redovisningsföreskrifterna) behöver anpassas eftersom de innehåller hänvisningar till internationella redovisningsstandarder (International Financial Reporting Standards, IFRS). Från och med den 1 januari 2019 kommer den nuvarande standarden om leasing att ersättas av en ny standard. Om föreskrifterna inte anpassas kommer de att hänvisa till en redovisningsstandard som har upphävts. Ändringar som har gjorts i IFRS-regelverket beskrivs nedan i avsnitt 1.2.2.

1.2 Nuvarande och kommande regelverk

1.2.1 Nuvarande regelverk

Kreditinstitut och värdepappersbolag ska upprätta och offentliggöra årsredovisningar, koncernredovisningar och delårsrapporter enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag (ÅRKL). Även vissa finansiella holdingföretag ska följa bestämmelserna i sina koncernredovisningar. I promemorian används begreppet institut för de företag som ska tillämpa ÅRKL och redovisningsföreskrifterna.

International Accounting Standard Board (IASB) ansvarar för att utveckla de internationella normgivande redovisningsstandarderna IFRS (tidigare International Accounting Standards, IAS). Enligt den så kallade IAS-förordningen¹ ska alla företag inom EU, vars värdepapper är noterade på en reglerad marknad, tillämpa IFRS och IAS (IFRS-regelverket) i sin koncernredovisning.

Finansinspektionens principiella hållning är att alla institut bör tillämpa samma redovisningsregler som noterade företag, dvs. de delar av IFRS-regelverket som har antagits av Europeiska kommissionen samt rekommendationer och uttalanden från Rådet för finansiell rapportering. Syftet är att säkerställa att institutens externa redovisning har en hög och enhetlig standard.

Finansinspektionen ansvarar för att utveckla god redovisningssed för institut i den utsträckning det behövs med hänsyn till deras särart, se 8 kap. 1 §

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder.

bokföringslagen (1999:1078) (BFL). Detta regleras närmare i redovisningsföreskrifterna, som ändrades senast den 1 januari 2018. De ändrade föreskrifterna tillämpas på årsbokslut, årsredovisningar och koncernredovisningar som upprättats för räkenskapsår som inletts närmast efter den 31 december 2017.

Koncernredovisning

Samtliga institut ska enligt redovisningsföreskrifterna tillämpa de delar av IFRS-regelverket som antagits av Europeiska kommissionen när de upprättar sina koncernredovisningar. De ska även tillämpa rekommendationer och uttalanden från Rådet för finansiell rapportering om koncernredovisning, som kompletterar IFRS-regelverket. Kompletteringarna gäller bland annat de krav på upplysningar som ska lämnas i koncernredovisningarna enligt ÅRKL och som saknar motsvarighet i IFRS-regelverket.

Vidare finns det i 7 kap. redovisningsföreskrifterna bestämmelser som institut ska tillämpa i sina koncernredovisningar.

Årsredovisning

Redovisning för juridiska personer ska upprättas i enlighet med bestämmelserna i årsredovisningslagarna, dvs. ÅRKL och årsredovisningslagen (1995:1554) (ÅRL). Dessa lagar är till sin karaktär ramlagar. Innehållet i lagarna kompletteras av normgivande organ och redovisningspraxis. Rådet för finansiell rapportering utformar rekommendationer och uttalanden för juridiska personer, vars värdepapper är noterade på en reglerad marknad i EES-området. Utgångspunkten är det IFRS-regelverk som Europeiska kommissionen har antagit.

Ett institut ska i redovisningen för juridisk person tillämpa så kallad lagbegränsad IFRS. Det innebär att IFRS-regelverket i de delar som Europeiska kommissionen har godkänt tillämpas så långt det är möjligt med hänsyn till lagar, andra författningar eller redovisningsföreskrifter. I redovisningsföreskrifterna föreskrivs även att rekommendationen från Rådet för finansiell rapportering, RFR 2 Redovisning för juridiska personer, får tillämpas i den utsträckning det är förenligt med lag, andra författningar och redovisningsföreskrifterna.²

Finansinspektionen kan göra undantag från och tillägg till IFRS-regelverket samt rekommendationerna och uttalandena från Rådet för finansiell rapportering. Undantag och tillägg kan dels motiveras av att det finns specifika lagar för instituten, dels av annan hänsyn baserad på institutens särart. Sådan hänsyn kan exempelvis ha sin grund i kapitaltäckningsregler, speciella rörelseregler, skilda skatteregler eller vissa lätttnadsregler för mindre företag.

² 2 kap. 1 § andra stycket redovisningsföreskrifterna.

1.2.2 Kommande regelverk

Ändringarna i redovisningsföreskrifterna är motiverade av ändringar i IFRS-regelverket.

Europeiska kommissionen godkände under 2017 och 2018 ett antal ändringar i IFRS-regelverket som enligt IASB ska tillämpas för räkenskapsår som inleds den 1 januari 2019 eller senare.

Bland dessa ändringar i IFRS-regelverket finns en ny standard för redovisning av leasingavtal, IFRS 16 *Leasingavtal*. När IFRS 16 börjar tillämpas, den 1 januari 2019, ersätter den motsvarande regler i standarden IAS 17 *Leasingavtal*. Eftersom redovisningsföreskrifterna ska innehålla korrekta hänvisningar till gällande redovisningsstandarder från IASB gör Finansinspektionen följdändringar i de hänvisningar i redovisningsföreskrifterna som för närvarande finns till IAS 17.

Riksdagen beslutade den 14 juni 2018 om vissa nya skatteregler för företagssektorn genom ändringar i bland annat inkomstskattelagen (1999:1229) (se prop. 2017/18:245). De nya reglerna ska motverka skatteplanering med ränteavdrag och bidra till en ökad neutralitet i skattesystemet genom breddade skattebaser. Reglerna träder i kraft den 1 januari 2019, samtidigt som de nya redovisningsreglerna IFRS 16 och en uppdaterad version av RFR 2 börjar gälla. De nya skattereglerna utgår från de redovisningsregler som gäller i dag (IAS 17 och RFR 2) och har inte tagit hänsyn till de nya redovisningsreglerna i IFRS 16. Finansinspektionen har däremot beaktat de nya skattereglerna i analysen av vad som behöver ändras i de gällande redovisningsföreskrifterna, se avsnitt 2.1 nedan.

Vidare har Europeiska kommissionen antagit ett antal andra ändringar i IFRS-regelverket under 2018 och planerar att anta fler, se bilaga. Kommissionens ändringar motiverar inga ändringar i redovisningsföreskrifterna.

1.3 Regleringsalternativ

Syftet med redovisningsföreskrifterna är att säkerställa att instituten håller en hög och enhetlig standard i sin externa redovisning. Finansinspektionen ser inte att det finns några alternativ till reglering för att uppnå detta och väljer därför att göra ändringar i redovisningsföreskrifterna.

Ändringarna består av uppdateringar för att anpassa de nuvarande reglerna till gällande internationella redovisningsstandarder. Uppdateringarna är nödvändiga för att på bästa sätt spegla förändringar i andra redovisningsregelverk. Föreskrifterna ska innehålla korrekta hänvisningar till de standarder, rekommendationer och uttalanden från IASB och Rådet för finansiell rapportering som gäller vid varje tidpunkt.

En av remissinstanserna, *Regelrådet*, påpekar att fler företag kommer att beröras av föreskriftsändringarna än vad Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 kräver. Regelrådet anser därför att redovisningen av alternativa lösningar är bristfällig.

Finansinspektionen vill med anledning av detta framhålla följande. Finansinspektionens principiella hållning är att alla institut, dvs. fler än den ovannämnda förordningen kräver, ska tillämpa samma redovisningsregler som noterade företag. Denna princip har Finansinspektionen arbetat efter sedan införandet av Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2004:20) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, som innehöll ett allmänt råd i frågan.³ Finansinspektionen har inte funnit anledning att ändra denna princip sedan dess. Detta eftersom en tillförlitlig och enhetlig extern redovisning är av stor betydelse för Finansinspektionens arbete med att främja välfungerande marknader, finansiell stabilitet och ett gott konsumentskydd.

Om Finansinspektionen inte gör ändringarna i redovisningsföreskrifterna kommer dessa att hänvisa till IAS 17, som slutar gälla den 1 januari 2019.

Föreskriftsändringarna görs för att IFRS 16 ska börja tillämpas. Finansinspektionen väljer att behålla möjligheten till att inte tillämpa IFRS 16 i juridisk person, se nedan i avsnitt 2.1. Finansinspektionen väljer alltså att fortsätta att hänvisa till undantag och alternativa regler i RFR 2, i stället för att införa egna regler i redovisningsföreskrifterna. På detta sätt blir det tydligt att samma spelregler gäller för noterade institut under Finansinspektionens tillsyn som för andra noterade företag.

Finansinspektionen anser sammantaget att det inte finns några lämpliga alternativ till regleringen.

1.4 Rättsliga förutsättningar

Finansinspektionen får bland annat meddela föreskrifter om kreditinstituts och värdepappersbolags löpande bokföring, årsbokslut, delårsrapporter, årsredovisning och koncernredovisning enligt 4–8 §§ förordningen (1995:1600) om årsredovisning i kreditinstitut, värdepappersbolag och försäkringsföretag. Finansinspektionen har även bemyndigande, enligt 19 b § förordningen (1992:308) om utländska filialer m.m., att meddela föreskrifter om omfattningen av och innehållet i den redovisning som utländska filialer lämnar för verksamheten.

³ Se även motivpromemorian Nya årsredovisningsföreskrifter för finansiella företag som tillämpar lagbegränsad IFRS av den 30 december 2004 (FI Dnr 04-3393-250).

1.5 Ärendets beredning

Finansinspektionen har bedömt att det inte har behövts någon extern referensgrupp i ärendet. Anledningen är att ändringarna är av mindre omfattning och består av uppdateringar och redaktionella ändringar. Det kan här nämnas att en dialog om leasing ändå har ägt rum mellan Finansinspektionen, branschen och vissa berörda myndigheter för att utbyta kunskap och information.

Ett förslag till föreskriftsändringar remitterades tillsammans med en remisspromemoria den 19 juni 2018.

Skriftliga synpunkter på förslaget har kommit in från Regelrådet, Finansbolagens förening, Rådet för finansiell rapportering och Svenska Bankföreningen. Finansinspektionen har även haft möte med Rådet för finansiell rapportering och Svenska Bankföreningen för att diskutera deras remissynpunkter. Övriga remissinstanser har tillstyrkt förslaget eller inte haft något att invända mot det. Några remissinstanser har avstått från att yttra sig.

Under respektive avsnitt finns en redogörelse för de huvudsakliga synpunkter som har kommit in och hur Finansinspektionen ställer sig till dem.

2 Motiv och överväganden

I detta avsnitt ger Finansinspektionen en närmare beskrivning av ändringarna i redovisningsföreskrifterna och de överväganden som myndigheten har gjort.

I föreskrifterna har dessutom vissa språkliga och redaktionella ändringar gjorts. Dessa innebär inte någon ändring i sak och motiveras därför inte särskilt i promemorian.

2.1 IFRS 16

Finansinspektionens ställningstagande: Hänvisningarna i 4 kap. 4 § samt 5 kap. 11 och 23 §§ redovisningsföreskrifterna till IAS 17 ersätts med motsvarande hänvisningar till IFRS 16.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Har tillstyrkt förslaget eller inte haft några synpunkter på det.

Finansinspektionens skäl: Enligt rekommendationen RFR 2 Redovisning för juridiska personer från Rådet för finansiell rapportering, som antogs i januari 2018, behöver IFRS 16 inte tillämpas i juridisk person. I rekommendationen finns särskilda nationella redovisningsregler för de företag som valt att i förtid tillämpa IFRS 16 Leasingavtal i sin koncernredovisning. Om Rådet för finansiell rapportering inte beslutar annat kommer dessa bestämmelser i RFR 2

att kunna tillämpas av företagen även fortsättningsvis. Bestämmelserna innebär att både *leasetagare* och *leasegivare* kan fortsätta redovisa leasingavtal som om det vore operationell leasing. Bestämmelserna motiveras av sambandet mellan redovisning och beskattning.

Finansinspektionen har yttrat sig över ett förslag till ändringsmeddelande från Rådet för finansiell rapportering. Förslaget handlar om särskilda redovisningsregler om leasing vid redovisning i juridisk person⁴. Finansinspektionen framförde inga sakliga invändningar i sitt yttrande. Myndigheten noterade dock att de nya reglerna kommer att leda till att leasingtillgångar i större utsträckning än tidigare kommer att omfattas av kapitalkrav på konsoliderad nivå, men inte i juridisk person. Detta kan leda till ogrundade skillnader i kapitalkrav som kan komma att ses över i framtida kapitaltäckningsregelverk.

Som tidigare nämnts beslutade riksdagen den 14 juni 2018 om vissa nya skatteregler för företagssektorn. Med de nya reglerna begränsas möjligheten till ränteavdrag för leasetagare och leasegivare. Begränsningen är frikopplad från redovisningsreglerna. Skattereglerna som gäller avskrivningsrätten för leasade tillgångar ändras däremot inte och sambandet mellan redovisning och beskattning kvarstår.⁵ Skattereglerna utgår från att företagen tillämpar de redovisningsprinciper som framgår av undantagsbestämmelserna från IFRS 16 i RFR 2. Om Finansinspektionen skulle kräva att IFRS 16 tillämpas utan att medge de undantag som framgår av RFR 2 skulle det kunna leda till att ingen, vare sig leasegivare eller leasetagare, skulle kunna göra räkenskapsenliga avskrivningar på leasade tillgångar. Dessutom är Finansinspektionens principiella hållning att de finansiella företagen bör tillämpa samma redovisningsprinciper som de noterade företagen, se avsnitt 1.2.1.

Mot denna bakgrund gör Finansinspektionen ingen ändring i 2 kap. 1 § redovisningsföreskrifterna vad gäller tillämpningen av reglerna i RFR 2. Dessa regler ska alltså gälla i samma utsträckning i förhållande till IFRS 16 som de i dag gäller i förhållande till IAS 17.

Ändringarna av hänvisningarna i redovisningsföreskrifterna är nödvändiga för att uppdatera föreskrifterna så att de hänvisar till det IFRS-regelverk som gäller från och med 2019.

2.2 Ändrade redovisningsregler för rörelseförvärv i vissa fall

Finansinspektionens ställningstagande: Den nya punkten 42A i IFRS 3 Rörelseförvärv, som behandlar situationen då en part i ett samarbetsarrangemang får ett bestämmande inflytande över verksamheten, ger inte anledning till någon ändring i redovisningsföreskrifterna.

Remisspromemorian: Promemorian innehöll samma bedömning.

⁴ RFR-ri 2016:1.

⁵ Se prop. 2017/18:245 s. 227 ff.

Remissinstanserna: Delar bedömningen eller har inte haft något att invända mot den. *Svenska Bankföreningen, Finansbolagens förening* och *Rådet för finansiell rapportering* har dock framfört synpunkter på den uppfattning som Finansinspektionen gav uttryck för när det gäller huruvida den nya punkten i IFRS 3 i vissa fall inte är förenlig med uppskrivningsreglerna i ÅRL och ÅRKL.

Finansinspektionens skäl: När Finansinspektionen remitterade förslaget till ändringsföreskrifter redogjorde myndigheten i den bifogade remisspromemorian för sin syn på den ändring som IASB gav ut om IFRS 3 *Rörelseförvärv* i december 2017 (Annual Improvements to IFRS Standards 2015–2017 Cycle). Den nya punkten 42A i IFRS 3 behandlar situationen då en part i ett samarbetsarrangemang får ett bestämmande inflytande över verksamheten. Finansinspektionen bedömde att den nya punkten i IFRS 3 inte motiverade några ändringar i redovisningsföreskrifterna. Remissinstanserna delar Finansinspektionens bedömning eller har inte haft något att invända mot den.

När Finansinspektionen redogjorde för skälen för bedömningen att den nya punkten i IFRS 3 inte bör leda till någon ändring i redovisningsföreskrifterna, angav myndigheten att punkten i vissa fall inte är förenlig med uppskrivningsreglerna i 4 kap. 6 § ÅRL, jfr 4 kap. 1 § ÅRKL. Detta eftersom punkten kräver att omvärderingen av tidigare ägda tillgångar redovisas i resultatet. Då situationen inte är särskilt vanligt förekommande gjorde myndigheten bedömningen att en ändring i redovisningsföreskrifterna inte var motiverad.

Svenska Bankföreningen, Finansbolagens förening och *Rådet för finansiell rapportering* delar inte Finansinspektionens uppfattning att den nya punkten i IFRS 3 inte är förenlig med uppskrivningsreglerna i ÅRL och ÅRKL. Enligt dem ska situationen som beskrivs i punkten inte likställas med en omvärdering av tidigare ägda tillgångar, utan ska ses som en avyttring av en tillgång och ett förvärv av en rörelse. De menar därför att uppskrivningsreglerna i ÅRL och ÅRKL inte är tillämpliga.

Oavsett om den nya punkten i IFRS 3 kan komma i konflikt med uppskrivningsreglerna i ÅRL och ÅRKL eller inte, har det inte framkommit några skäl att göra en annan bedömning av behovet att reglera frågan i redovisningsföreskrifterna än den som gjordes i remisspromemorian. När det gäller frågan om huruvida punkt 42A i IFRS 3 är förenlig med uppskrivningsreglerna i ÅRL och ÅRKL, kan den komma att behandlas vidare utanför detta regelärende. Frågeställningen är inte specifik för kreditinstitut och värdepappersbolag utan berör även icke-finansiella företag. Det är Bokföringsnämnden (BFN) som då ansvarar för utvecklandet av god redovisningssed i Sverige (se 8 kap. 1 § BFL).

När remisstiden för Finansinspektionens förslag till ändringsföreskrifter hade gått ut, bjöd Rådet för finansiell rapportering in till kommentarer på ett förslag

till ändringsmeddelande som gäller RFR 2 (RFR-ri 2018:1). Detta med anledning av ett antal ändringar i IFRS-regelverket. BFN yttrade sig över förslaget den 19 oktober 2018.⁶ Nämnden förordar att ett undantag görs i RFR 2 vid tillämpning av IFRS 3, eftersom en tillämpning av punkten 42A kan komma att stå i konflikt med de regler som gäller för bland annat uppskrivning av anläggningstillgångar i ÅRL. BFN påpekar dessutom att den aktuella punkten kan komma i konflikt med ÅRL:s regler om värdering av omsättnings-tillgångar och att det är okänt vilka skattemässiga konsekvenser förslaget kan få om det genomförs.

2.3 Ikraftträdande

Finansinspektionens ställningstagande: Föreskriftsändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2019. De ska tillämpas på årsbokslut, årsredovisningar och koncernredovisningar som upprättas för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2018, samt på delårsrapporter som upprättas för del av sådant räkenskapsår.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Har tillstyrkt eller inte haft något att invända mot förslaget.

Finansinspektionens skäl: Föreskriftsändringarna bör träda i kraft vid den tidpunkt som ändringarna i IFRS-regelverket ska börja tillämpas, det vill säga den 1 januari 2019.

3 Konsekvenser

3.1 Remissinstansernas synpunkter på konsekvensutredningen

I remisspromemorian redogjorde Finansinspektionen för förslagets konsekvenser (avsnitt 3 Förslagets konsekvenser). *Regelrådet* och *Svenska Bankföreningen* har haft synpunkter på konsekvensutredningens innehåll. Finansinspektionen redogör för de huvudsakliga synpunkterna nedan och för hur myndigheten ställer sig till dem. Regelrådets synpunkter på beskrivningen av regleringsalternativ behandlas dock i avsnitt 1.3.

3.2 Konsekvenser för samhället och konsumenterna

En tillförlitlig och enhetlig extern redovisning är av stor betydelse både för berörda institut och för Finansinspektionens arbete med att främja väl fungerande marknader, finansiell stabilitet och ett gott konsumentskydd.

⁶ <http://bfn.se/sv/skrivelser/remissvar>

Finansinspektionen bedömer att ändringarna kommer att bidra till att reglerna blir tydligare och mer ändamålsenliga, vilket är till nytta både för samhället och konsumenterna.

3.3 Konsekvenser för företagen

3.3.1 Berörda företag

Ändringarna berör de företag som omfattas av redovisningsföreskrifterna, dvs. samtliga kreditinstitut (banker och kreditmarknadsföretag) och värdepappersbolag, vissa finansiella holdingföretag samt vissa filialer till utländska kreditinstitut och värdepappersbolag. Till antalet innebär detta drygt 120 kreditinstitut, närmare 110 värdepappersbolag, drygt 60 koncerner och knappt 50 filialer till utländska kreditinstitut och värdepappersbolag.

Regelrådet anser att uppgifterna om de berörda företagens storlek är bristfälliga. De framför att genom att använda sig av storlekskategorier i enlighet med internationell standard om små, medelstora och stora företag hade konsekvensutredningen tydligare kunnat sätta konsekvensernas omfattning i relation till företagens storlek.

Finansinspektionens uppfattning är att en indelning i små, medelstora och stora företag för redovisningsändamål saknar relevans i sammanhanget. Enligt 1 kap. 2 § andra stycket ÅRKL ska alla kreditinstitut och värdepappersbolag som omfattas av lagen, och därmed av föreskriftsändringarna, tillämpa regler för stora företag. Berörda företag ska behandlas som större företag och större koncerner⁷ oavsett sin nettoomsättning, balansomslutning eller genomsnittligt antal anställda under räkenskapsåret.

Nedan beskriver Finansinspektionen därför konsekvenser för berörda företag generellt och inte utifrån storleksindelning.

3.3.2 Konsekvenser för företagen

Finansinspektionen bedömer att ändringarna sammantaget gör det lättare för bolagen att tillämpa föreskrifterna eftersom de nuvarande reglerna anpassas till uppdaterade IFRS-regler. Eftersom Finansinspektionen bedömer att undantaget i RFR 2 om leasing får tillämpas, innebär ändringarna inga ytterligare konsekvenser för företagen.

Vidare bedömer Finansinspektionen att ändringarna kommer att ha marginell inverkan på företagets redovisning samt deras processer och system för att ta fram redovisningsinformation. Detta eftersom det inte sker några materiella ändringar i den information som företagen behöver ta fram. Ändringarna borde därför inte medföra några administrativa, materiella eller finansiella kostnader

⁷ Se 1 kap. 3 § ÅRL.

för företagen utöver de kostnader som uppstår med anledning av IFRS-ändringarna.

Trots ovanstående uppstår dock alltid en konsekvens som innebär en viss kostnad för företag som tillämpar lagbegränsad IFRS, när redovisning i juridisk person skiljer sig från redovisningen i koncernen.

Svenska Bankföreningen stödjer inte de delar av konsekvensutredningen som handlar om konsekvenser för företagen vid tillämpning av reglerna om rörelseförvärv i vissa fall. Enligt föreningen innebär Finansinspektionens tolkning ytterligare en skillnad mellan redovisningen i juridisk person och koncern. Skillnaden medför ökade kostnader för instituten och kan försvåra för användarna av de finansiella rapporterna, anser föreningen.

Finansinspektionen vill med anledning av Svenska Bankföreningens synpunkter påpeka att det, som framgår i avsnitt 2.2, inte sker några föreskriftsändringar med anledning av den nya punkten 42A i IFRS 3. Det remitterade förslaget innehöll inte heller någon sådan bestämmelse i frågan. Om punkten kan komma i konflikt med uppskrivningsreglerna eller inte, avgörs inte inom ramen för detta regelärende. Det kan dock komma att bli föremål för fortsatt behandling i annat sammanhang.

3.3.3 Konsekvenser för konkurrensen och marknaden

Ändringarna bedöms inte påverka konkurrensen mellan de berörda instituten och innebär inte heller att inträdeshindren höjs för andra institut som vill komma in på marknaden.

De svenska företagens konkurrens från internationella aktörer är svårbedömd, eftersom den svenska nationella regleringen omfattar fler företag än IFRS-förordningen kräver, men samtidigt innehåller lättnader baserade på samband mellan redovisning och beskattning. Ett annat skäl till att konkurrens-situationen är svårbedömd är att det finns olika metoder för att reglera redovisning i juridisk person inom EU.

3.4 Konsekvenser för Finansinspektionen

De ändrade föreskrifterna innebär inte att behovet av resurser ökar för Finansinspektionen. Tvärtom bidrar ändringarna till att redovisningsföreskrifterna uppdateras och blir tydligare, vilket förväntas minska risken för missförstånd liksom institutens behov av att ställa frågor till Finansinspektionen om hur de ska tolka regelverket.

Regelrådet framför att Finansinspektionen inte har redogjort för om det finns ett behov av speciella informationsinsatser. Finansinspektionen bedömde att det inte behövdes någon extern referensgrupp i (se avsnitt 1.5) under arbetet med att ta fram förslaget till föreskriftsändringar. Anledningen är att ändringarna består av uppdateringar av hänvisningar och redaktionella

ändringar av mindre omfattning, medan den redovisningsmässiga hanteringen i allt väsentligt motsvarar nuvarande reglering av redovisning för juridisk person. Av samma skäl bedömer Finansinspektionen att det inte heller behövs några särskilda informationsinsatser när ändringarna träder i kraft.

Bilaga

IFRS-ändringar som inte medför ändringar i redovisningsföreskrifterna

Följande regeländringar som Europeiska kommissionen har godkänt eller planerar att godkänna under 2018, medför inga förslag till ändringar i redovisningsföreskrifterna.

Ännu inte godkända regeländringar:

- Amendments to IAS 28: Long-term Interests in Associates and Joint Ventures, utgiven av IASB den 12 oktober 2017.
- Annual Improvements to IFRS 2015–2017 Cycle, utgiven av IASB den 12 december 2017.
- Amendments to IAS 19: Plan Amendment, Curtailment or Settlement, utgiven av IASB den 7 februari 2018.

Godkända regeländringar:

- Ändringar av IFRS 9: Rätt till förtida inlösen med negativ ersättning, utgiven av IASB den 12 oktober 2017, godkänd av Europeiska kommissionen den 22 mars 2018.
- IFRIC 23: Osäkerhet i fråga om inkomstskattemässig behandling, utgiven av IASB den 7 juni 2017, godkänd av Europeiska kommissionen den 23 oktober 2018.